

PHONG TRẦN QUÁN

SÁU PHONG CHÉM GIÓ THÁNH GIÓNG

TRẦN PHONG

Trong tứ trụ triều đình nhà Nông chưa có “đồng chí” nào “tiểu lâm” tài tình như Chủ tịch Nước Nguyễn Minh Triết, người được nhân dân ta tặng cho biệt hiệu đồng chí “CHÉM GIÓ”, văn vẻ hơn thì gọi là đồng chí “Sáu Phong”, vì mỗi khi ăn nói trước công chúng ngài chủ tịch thường vung tay chém gió để tạo không khí sôi nổi.

Anh Sáu quê ở Bình Dương, gốc “giáo Ngụy”, anh nói có bằng cử nhân Toán của đại học Saigon (đừng có lên tiếng thắc mắc mà bị kêu án tiết lộ bí mật nhà nước đấy) bằng cấp Ngụy đảng hoàng chứ không phải bằng dõm như bằng cử nhân luật của tể tướng Nguyễn Tấn Dũng đâu. Bố mẹ anh đặt tên cho anh là Minh Triết (wisdom) với hy vọng lớn lên anh sẽ thành nhà thông thái. Ai ngờ....

Đừng tưởng chức chủ tịch nước trong chế độ CS chỉ là hư vị, ngồi chơi xơi nước, thời kỳ đổi mới thì chủ tịch nước cũng phải khác xưa chứ. Mặc dầu quyền lực thì chủ tịch nước chả hơn bí thư xã bao nhiêu nhưng bổng lộc của anh Sáu cũng vào “hàng bậc trung” (nghĩa là cỡ ủy viên trung ương Đảng). Vì các “đồng chí” quyền cao, lực mạnh cũng phải chia chác cho anh Sáu ít đô-la rơi rớt cho trong ấm ngoài êm. Nhưng đồng rơi đồng rớt của tham nhũng XHCN cũng đủ ấm thân đến đời con đời cháu rồi.

Làm chủ tịch nước thì phải lo chuyện lễ lạc, hội hè đình đám, đi đây đi đó mà giao thiệp với người ta nên Anh Sáu chính là bộ mặt của Nhà Nước kinh tế thị trường (bát nháo) với cái đuôi (cáo) XHCN.

Khổ nỗi không hiểu có phải anh sinh nhầm giờ Thân (tức giờ Khi) hay không mà mỗi lần anh phát biểu là thế giới bầm bụng cười và nhân dân cả nước đỏ mặt.

Khi tới nước Cờ Hoa thì anh hồ hởi phấn khởi khoe tóang lên rằng “Nước tôi có nhiều gái đẹp lắm, các ông không đến Việt Nam là sai lầm lớn”. Chắc anh Sáu tưởng mình đang rao hàng với mấy tay mua vợ người Hàn quốc, khiến các nhà đầu tư Mỹ ngẩn tò te như chúa Tầu nghe kèn.

Khi tới nước Cuba “anh em”, anh Sáu đem bài học của “bác” ra diễn lại. Không hiểu có phải vì khớp quá nên quên mất khúc đầu, nhớ lảng máng khúc đuôi nên câu nói chả ra ngô ra khoai gì: “Cuba và Việt Nam cách nhau nửa vòng trái đất. Chúng ta thay nhau gác cho hòa bình thế giới. Khi anh ngủ thì tôi thức, mà khi tôi ngủ thì anh thức”.

Anh Sáu ơi. Anh có nói phét thì cũng nên bớt mồm bớt miệng, nhường cho con cháu đôi chút làm vốn. Thế giới này mà nhờ hai anh Việt-Cu canh gác thì bọn “Một Răng, một Rắc” (Iran, Iraq), Bắc Hàn, Trung Quốc... làm thịt nhân loại từ đời tám hoánh rồi. Thôi anh Sáu cứ ngủ cho đầy giấc đi, vì ông “anh cả phương Bắc” của anh sẽ thức, canh cho anh tới bến luôn. Cái bến nào thì anh biết rồi.

Những chuyện “tưởng như đùa” của anh Sáu chắc phải đến khi anh về “vui thú điền viên” thì mới có hồi kết cục. Ngày 5 tháng 10, năm ngày trước ngày Một Nghìn Năm Thăng Long, anh Sáu được Đảng cử đến núi Đá Chồng ở Sóc Sơn, phát biểu trong lễ khánh thành tượng đài Thánh Gióng, anh Sáu múa chữ như hiệp sĩ mù nghe gió đầu kiếm, nhả ngọc phun châu một tràng như thế này này :

“Thánh Gióng là phi thường. Điều đó đó có vẻ như huyền thoại, nhưng mà thừa các đồng chí và quý vị, tôi nghĩ không có huyền thoại đâu. Đây là sức mạnh của hồn thiêng sông núi. Đây là sức mạnh của toàn dân tộc VN. Đây là sức mạnh của ý chí quật cường, của tinh thần không cò gì quý hơn độc lập tự do, nó hội tụ vào Thánh Gióng.

“Gióng công lao là như thế, tài năng là như thế, nhưng mà không màng chức vụ danh lợi, không đòi hỏi ai cảm ơn cả. Đánh giặc xong là thanh thân về trời, để sống một cuộc đời vui thú điền viên, một cuộc đời thanh thân. Thánh Gióng có đáng để ta học tập không?”.

Thánh Gióng sinh trước bác Hồ của anh hàng ngàn năm mà anh nở nhét những lời “bác” vào miệng Thánh Gióng thì anh quá lắm. Anh tưởng đem ông Hồ ra so sánh với Phù Đổng Thiên Vương là biến ông bác của anh thành Thánh hay sao. Anh hỏi: “Thánh Gióng có đáng để ta học tập không”. Nếu có thằng nào ở trong nước liều mạng hỏi: “Hồ Chí Minh có đáng để ta học tập không” thì anh sẽ cho thằng đó đi tù cải tạo bao nhiêu năm anh Sáu nhỉ?

Anh lại học ông bác của anh sách mé các anh hùng dân tộc. Ông Hồ được Trần Dân Tiên tức Nguyễn Ái Quốc, tức Lý Thụy, trong “đại tác phẩm Vừa Đi Đường Vừa Kể Truyện” nặn thành “Cha già dân tộc”, ngõ mình ngang hàng với các đảng tiên liệt nên mới “bác bác, tôi tôi” với Hưng Đạo Đại Vương. Còn anh là ai mà dám gọi Thánh Gióng là Gióng gọn lỏn như vậy? Thánh Gióng là Thiên Tướng dĩ nhiên ngài coi danh lợi trần tục như vũng bùn hôi thối. Anh nói Thánh Gióng đánh giặc xong là thanh thân về trời rồi anh lại tròng thêm cái đuôi dốt của anh vào: “để sống một cuộc đời vui thú điền viên”. Trên trời làm gì có ruộng vườn mà vui thú điền viên hả anh Sáu.

Thôi thì cũng xin phép mượn đỡ áng văn chương bất hủ của anh để tả “chân” anh cho hậu thế soi gương kim cổ.

“Anh Sáu phi thường thật! Anh có vẻ như huyền thoại, nhưng mà thừa các đồng chí và quý vị, anh không có huyền thoại đâu. Anh là sức mạnh của chủ nghĩa Xã Hội Khoa Học của các thánh Các-mác-Lênin, của Mao Chủ tịch và tư tưởng Hồ Chí Minh hội tụ vào.

“Sáu công lao là như thế, tài năng là như thế, nhưng mà chức vụ chỉ tới Chủ tịch Nhà Nước, không đòi hỏi ai cảm ơn cả. Làm chủ tịch xong là thanh thân về trời , để sống một cuộc đời vui thú điền viên, một cuộc đời thanh thân”

Hẹn anh Sáu ngày anh thanh thân về trời vui thú điền viên nhé. Bye nhé!

Phong Trần Quán-Sáu Phong Chém Gió Thánh Gióng